

Sygnatura akt VIII Gz 441/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila

po rozpoznaniu 30 stycznia 2019 roku w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko E. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt XI GC 957/17, w zakresie odrzucenia sprzeciwu od wyroku zaocznego

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.350,00 zł (jednego tysiąca trzystu pięćdziesięciu złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego (pkt 1.), odrzucił sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego (pkt 2.), oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (pkt 3.), oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 4.).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd ustalił, że w dniu 28 listopada 2017 roku został wydany wyrok zaoczny zgodnie z żądaniem powódki. Odpis wyroku zaocznego wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu został uznany za doręczony pozwanemu pod adresem ujawnionym w ewidencji działalności gospodarczej (ul. (...), S.). W dniu 10 maja 2018 roku wpłynął od Sądu wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego wraz ze sprzeciwem. W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu pozwany podał, że nie wiedział o postępowaniu, o wyroku dowiedział się 7 maja 2018 roku od komornika, wszystkie doręczenia dokonywane były pod adresem, który nie jest ani adresem zamieszkania, ani adresem miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Właściwy adres to ulica (...) w S., który to adres został wskazany w umowie leasingu.

Sąd podał, że pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że jego aktualny adres, pod który należałoby dokonywać doręczeń to adres wskazany we wniosku o przywrócenie terminu. Zarówno na dzień dokonywania doręczeń, jak i na dzień rozpatrywania wniosku pozwany figuruje w (...) jako aktywny przedsiębiorca, a podany tam adres-zarówno miejsca wykonywania działalności, jak i adres do doręczeń, to adres ul. (...). Fakt, że w umowie leasingu wskazano inny adres nie może mieć przeważającego znaczenia, skoro umowa zawarta była w 2015 roku. Sąd przywołał art. 133 §2a k.p.c. i podał, że doręczenia dokonywane były pozwanemu na adres ujawniony w (...), a więc były doręczeniami prawidłowymi. Sąd przyjął winę pozwanego i wskazał, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu. Dalej Sąd zaznaczył, że we wniosku pozwany nie wyjaśnił dlaczego mimo rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej w innym miejscu nie ujawnia tej okoliczności w treści wpisu swojej firmy do (...). Wobec tego nie sposób przyjąć, że brak wiedzy o postępowaniu był przez niego niezawiniony. Sąd dodał, że uwzględnienie argumentacji pozwanego przekreśliłoby sens regulacji art. 133 §2 k.p.c., przedsiębiorca bowiem mógłby celowo podawać w (...) adres nieprawdziwy i w dowolnym momencie decydować się na wstąpienie do postępowania.

Opierając się na powyższych argumentach Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego (pkt 1 sentencji).

W konsekwencji Sąd uznał, że sprzeciw został złożony po terminie i na podstawie art. 344 §1 k.p.c. sprzeciw odrzucił (pkt 2 sentencji).

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu złożył pozwany, zarzucając Sądowi naruszenie art. 344 §3 k.p.c. w zw. z art. 168 §1 k.p.c. poprzez odrzucenie sprzeciwu od wyroku zaocznego pomimo zaistnienia przesłanek do przywrócenia pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu, a tym samym braku podstaw do odrzucenia sprzeciwu jako wniesionego po upływie terminu.

Pozwany wniosł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem pozwanego zachodziły przesłanki do przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Podał, że Sąd poprzestał na ustaleniu adresu działalności gospodarczej pozwanego pomijając jednocześnie fakt, że stosownie do art. 135 §1 k.p.c. doręczenia osobom fizycznym należy dokonywać przede wszystkim w ich miejscu zamieszkania. Zatem adres wskazany w (...) ma znaczenie wtórne. Sąd winien dokonać doręczenia w miejscu zamieszkania pozwanego. Pozwany wskazał, że adres przy ulicy (...) nie był jego adresem zamieszkania z tego względu pozwany bez własnej winy nie otrzymał żadnego z zawiadomień oraz wyroku zaocznego. Pozwany wskazał jednocześnie swój właściwy adres, co zostało przez Sąd zignorowane. Pozwany wskazał, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo uznał, że pozwany nie uprawdopodobnił, że jego aktualny adres jest inny niż ten, pod który dokonywane były doręczenia. Pozwany wskazał, iż uprawdopodobnienie, że adres na który dokonywano doręczeń jest adresem nieprawidłowym nastąpiło poprzez wskazanie właściwego adresu. Fakt, że pozwanemu nie doręczono skutecznie żadnej przesyłki na adres przy ulicy (...), świadczy o tym, że adres ten był adresem nieprawidłowym.

Zdaniem pozwanego, Sąd nieprawidłowo nie zastosował art. 168 §1 k.p.c. oddalając wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. W konsekwencji sprzeciw winien być przyjęty do rozpoznania. Nie było więc podstaw prawnych do odrzucenia sprzeciwu na podstawie art. 344 §3 k.p.c..

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że Sąd w sposób właściwy dokonywał doręczeń pozwanemu pism sądowych, w tym wyroku zaocznego i nie wystąpiły przesłanki do przywrócenia terminu. Uprawdopodobnienie nie może opierać się na samych twierdzeniach strony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że czynność polegająca na wniesieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego została dokonana z naruszeniem ustawowego terminu.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Stosownie zaś do treści art. 169 § 2 k.p.c. strona winna uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

W myśl art. 168 § 1 k.p.c. przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić tylko w razie, gdy strona nie dokonała czynności procesowej w terminie bez swojej winy. W sytuacji zatem, gdy ustalone przez Sąd okoliczności świadczą o zachowaniu się strony noszącym znamiona winy nieumyślnej, choćby w postaci lekkiego niedbalstwa, przywrócenie uchybionego terminu jest niedopuszczalne (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2005 r., II CZ 103/05, z dnia 29 października 1999 r., I CKN 556/98). Ponadto, przy ocenie winy strony lub jej braku w uchybieniu terminu do dokonania czynności procesowej należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub niepodjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 października 1998 r. II CKN 8/98). Brak winy w uchybieniu terminu powinien być zatem oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy.

Jak zaznaczono powyżej zgodnie z art. 169 k.p.c. brak winy w niedochowaniu terminu strona powinna uprawdopodobnić. W nauce prawa wskazuje się, iż uprawdopodobnienie nie może opierać się zasadniczo na samych twierdzeniach strony, lecz przeprowadza się je za pomocą środków nie skrupowanych co do formy przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego (np. pisemne oświadczenia osób trzecich itp.) (por. T. Ereciński, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza, Postępowanie rozpoznawcze tom I, Warszawa 1997, s. 391).

W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności przedstawione przez pozwanego nie pozwalają na uznanie, że niedochowanie przez niego terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego było niezawinione.

W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu, a następnie w zażaleniu pozwany powoływał się na okoliczność zamieszkiwania pod adresem innym niż ten, na który była kierowana do niego korespondencja z Sądu, w tym zawierająca wyrok zaoczny. Zdaniem żalącego podanie innego adresu, niż ten, na który kierowana była korespondencja i wskazanie, że jest to adres jego zamieszkania jest wystarczające dla uznania uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek.

Z akt sprawy wynika tymczasem, że doręczenia dokonano na adres wynikający z (...) podany jako adres zarówno głównego miejsca wykonywania działalności, jak i adres do doręczeń przedsiębiorcy. Poza tym w aktach sprawy znajduje się zaświadczenie z Systemu (...) -SAD, z którego wynika, że pozwany zameldowany jest pod adresem ul. (...), a więc pod adresem tożsamym z wynikającym z (...).

Pozwany jest przedsiębiorcą. W tej sytuacji ma do niego zastosowanie art. 133 §2a k.p.c. Słuszna była więc konkluzja Sądu Rejonowego, że doręczenia dla pozwanego należy uznać za prawidłowe. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia zwrócił uwagę, że pozwany nie wyjaśnił okoliczności braku ujawnienia aktualnych danych w (...), w sytuacji, gdy jak twierdzi, miejsce prowadzonej działalności gospodarczej jest inne niż ujawnione w rejestrze. Pozwany również w zażaleniu nie odniósł się do tej kwestii, a skupił się na rozważaniach związanych z miejscem zamieszkania. Nie zdołał jednak uprawdopodobnić, że zamieszkuje pod wskazanym we wniosku adresem (przy ulicy (...)). Jeżeli natomiast rzeczywiście często przebywa pod tym adresem to nie zostało uprawdopodobnione, że adres ten jest adresem zamieszkania pozwanego (pozwany przebywa tam z zamiarem stałego pobytu).

Trudno więc w tej sytuacji przyjąć, że pozwany nie ponosi winy w uchybieniu terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Korespondencja z Sądu została bowiem wysłana i doręczona

na adres prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej. Trudno także zgodzić się z pozwanym, że doręczenie na adres miejsca zamieszkania jest skuteczniejsze niż doręczenie dokonane na adres przedsiębiorcy wynikający z (...).

Zważywszy na poczynione rozważania, zażalenie pozwanego nie mogło zostać uwzględnione.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego należało orzec na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c.. Koszty obejmują wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powódki i zostały ustalone w oparciu o §2 pkt 6) w zw. z §10 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. poz. 1800; zm.: Dz.U. z 2016r. poz. 1668; z 2017 r. poz. 1797).

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

- (...)

-(...)

4. (...)

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....